

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/286/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5912207041
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5912207041.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné nám. 13, Bratislava, o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 6C/81/2012-78 zo dňa 8. januára 2013, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného potvrdzuje.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd Ružomberok rozsudkom č. k. 6C/81/2012-78 zo dňa 8. januára 2013 zamietol žalobu a odporcovi priznal trovy konania vo výške 30,95 Eur, ktoré je navrhovateľ povinný zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Okresný súd rozsudok odôvodnil poukazom na ustanovenia z. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a zmene niektorých zákonov, ustanovenia Exekučného poriadku a vykonané dokazovanie, na základe ktorého dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom:

Súd sa prednostne zaoberal odporcom vznesenou námietkou premlčania a konštatoval, že nemá opodstatnenie, nakoľko ak navrhovateľovi mala vzniknúť škoda nesprávnym úradným postupom spočívajúcim vo vydaní poverenia na vykonania exekúcie po uplynutí 15-dňovej lehoty /premlčacia lehota/, táto začína plynúť od prvého dňa po uplynutí zákonnej lehoty na vydanie poverenia na vydanie exekúcie a uplynula po troch rokoch od tohto dňa, k čomu však nedošlo, pretože poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané dňa 9.12.2010 a exekútor si ho prevzal dňa 17.12.2010, teda v zákonnej 15-dňovej lehote.

Súd na základe vykonaného dokazovania zistil z listinných dôkazov, z tvrdení a písomných vyjadrení navrhovateľa, právneho zástupcu navrhovateľa a odporcu, nasledovný skutkový a právny stav veci a má za preukázané:

Zákon č. 514/2003 Z. z. ustanovuje všeobecné podmienky, pri splnení ktorých štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci. Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené všetky tri podmienky súčasne /nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou/. Škoda nemohla vzniknúť, pretože nedošlo k porušeniu zákonnej 15-dňovej lehoty.

Súd konajúci o náhrade škody by mohol pri posudzovaní nároku na náhradu škody vychádzať z existencie prietahov v súdnom konaní pre prípad, ak by tieto boli konštatované predsedom súdu alebo Ústavným súdom SR. Súd nepovažuje za preukázanú existenciu prietahov v exekučnom konaní a ak ide o majetkovú škodu vo výške 125,- eur a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 330,- eur, s poukazom na § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak alebo nie je iná právna skutočnosť. Navrhovateľom uvádzané paušálne sumy sú nesprávne a účelové, skutočnú škodu je nevyhnutné dokázať listinami a skutočnosťami preukazujúcimi požadovaný nárok, v opačnom prípade by mohlo dochádzať k ľubovoľnému a subjektívnemu vyčíslovaniu škody zo strany navrhovateľa.

Navrhovateľ nepreukázal nárok na vznik nemajetkovej ujmy, keď s poukazom na judikatúru Ústavného súdu SR je potrebné uviesť, že poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany Ústavného súdu.

Súd neuznal domáhanie sa nahradenia nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 330,- eur predstavujúci pomernú výšku k čiastke 660,- eur za rok prietahov /suma, ktorú v niektorých nálezhoch priznal Ústavný súd SR/, navrhovateľ poukázal na viacero nálezhov Ústavného súdu SR, v ktorých rozhodoval o poskytnutí finančného zadosťučinenia za zbytočné prietahy, avšak poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu, pritom prípadové okolnosti sú osobitné a vychádzať z paušálnej sumy 660,- eur, ktorá musí byť priznaná za každý rok prietahov, je nesprávna úvaha.

U právnických osôb a u fyzických osôb je vznik nemajetkovej ujmy odlišný. Pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe "frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery" sú irelevantné v predmetnom konaní, keďže si náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatňuje spoločnosť ako právnická osoba. S poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky /spis. zn. 30 Cdo/675/2011/ odškodnenie právnickej osoby za nemajetkovú ujmu spôsobenú prietahmi v konaní nie je možné vzťahovať na fyzické osoby, ktoré sa na činnosti právnickej osoby nejakým spôsobom zúčastňujú, lebo im nevzniká ujma priamo a taktiež "zánik podnikateľských aktivít a podnikateľských plánov" nebol zo strany navrhovateľa preukázaný a ani to, akým spôsobom uvedená situácia "ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy navrhovateľa". Ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka /pri formovaní záveru potrebuje priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch/ je potrebné zohľadniť a s prihliadnutím na charakteristiku podnikateľskej činnosti považuje za konanie v rozpore s dobrými mravmi /navrhovateľ si uplatňuje nárok na náhradu škody voči štátu/, keďže uplatnená škoda mala vzniknúť pri spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej aktivite. V tejto súvislosti odporca poukázal na neexistenciu príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a prípadnou škodou.

Okresný súd konal a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa a jeho zástupcu /v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 O.s.p./, ktorí podaním doručeným súdu dňa 15.04.2013 žiadali návrhom na zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti a sudcu a ním označené skutočnosti v podanom návrhu sú charakteru predpokladaného vylúčenie všetkých sudcov okresného súdu z prejednávania a rozhodovania vo veci. Súd neakceptoval návrh navrhovateľa a jeho právneho zástupcu na zrušenie nariadeného pojednávania z ním uvádzaných dôvodov, keď zákonná sudkyňa, ktorej bola vec pridelená na konanie a rozhodnutie po oboznámení sa s dôvodmi návrhu právneho zástupcovi navrhovateľa telefonicky, e-mailom a písomne oznámila, že k prejednávanej veci a k účastníkom konania nemá žiaden vzťah, ktorý by objektívne vzbudzoval pochybnosti o jej zaujatosti. Svojou rozhodovacou činnosťou sa nepodieľala na rozhodnutí súvisiacej s nárokom navrhovateľa. Skutočnosť, že navrhovateľ sa domáha náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom tamojšieho súdu nie je bez ďalšieho objektívne spôsobilá vyvolať pochybnosti o jej nezaujatosti. Povinnosťou zákonnej sudkyne v rámci výkonu svojej funkcie je každú pridelenú vec podľa rozvrhu práce prejednať a rozhodnúť nestranne, spravodlivo, podľa zákona a na základe skutkového stavu veci a musí zachovávať profesionálny prístup zahrňujúci profesionálny nadhľad, čo pri zachovávaní sudcovskej etiky dáva záruku nestranného a zákonného rozhodnutia. Zároveň poukázala na to, že nie je dôvodný postup v zmysle § 15 ods. 1 O.s.p. a ani podľa § 12 ods. 1 O.s.p.

V prejednávanej veci si navrhovateľ uplatňuje náhradu majetkovej škody vo výške 125,- eur a nemajetkovú ujmu v peniazoch vo výške 330,- eur, a to z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ktorý nerozhodol o návrhu oprávneného v exekučnom konaní v zákonom stanovenej lehote. Vyššie citované ustanovenie zákona nedefinuje pojem nesprávneho úradného postupu. Nesprávnym úradným postupom je porušovanie povinností pri uskutočňovaní úkonov v konaní, najmä jeho nesprávne vykonanie alebo vykonanie bez splnenia zákonných podmienok a nesprávnym úradným postupom je aj opomenutie urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, a i nevydanie rozhodnutia je nesprávnym úradným postupom.

V súlade s vyššie uvedeným mal okresný súd za to, že exekučný súd pri rozhodovaní o žiadosti navrhovateľa konal v predmetnej veci priebežne bez zbytočných prietáhov, súd nemal za preukázaný nesprávny úradný postup /existenciu prietáhov v exekučnom konaní/ ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, z uvedeného dôvodu návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania okresný súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že priznal odporcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, právo na náhradu konania vo výške, ktorá bude vyčíslená v písomnom vyhotovení rozsudku. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ v uvedenej lehote trovy konania nevyčísliť, keď tieto neboli súdu predložené, pričom rozsudok bol vyhlásený dňa 19.4.2013, okresný súd postupoval podľa § 151 ods. 2 O.s.p. Z obsahu súdneho spisu nezistil žiadne trovy, ktoré by bolo možné odporcovi priznať na náhradu, v dôsledku toho súd nebol viazaný výrokom o prisúdení náhrady trov konania odporcovi v rozsudku, tak ako ho verejne vyhlásil dňa 19.4.2013, a preto odporcovi v písomnom vyhotovení rozsudku náhradu trov konania nepriznal.

V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Navrhoval odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na opätovné konanie. Vo svojom odvolaní poukazoval na to, že postupom súdu došlo k odňatiu možnosti konať pred súdom účastníkovi konania, rozhodol vylúčený sudca a okresný súd nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenia právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. Nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal, že pred vynesením rozsudku nebol oboznámený so súdom vykonanými dôkazmi alebo stanoviskami nemal možnosť vyjadriť sa k nim s cieľom ovplyvniť súdne rozhodnutie. Ako strana konania nebol pred vynesením rozsudku oboznámený s písomným vyjadrením odporcu k žalobe a toto mu bolo doručené až so samotným rozsudkom vo veci samej. Nebol pred vynesením rozsudku oboznámený so súdom vykonanými listinnými dôkazmi uloženými v exekučnom spise a k vykonanému dokazovaniu nemal možnosť vyjadriť sa. Nebol oboznámený s obsahom dôkazov a tvrdení, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a tvrdeniam vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Tvrdil, že v predmetnej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, pokiaľ tak súd urobil, porušil právo navrhovateľa na kontradiktórny súdny proces. Upozornil, že súd vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu určil sám. Dodal, že súd vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný, nie je zrejmé, či išlo o listiny založené v exekučnom spise. Poukázal na ust. § 15 O.s.p. s tým, že v konaní môže sudca urobiť len také úkony, ktoré neprípúšťajú odklad. Zdôraznil, že nedostatok nestrannosti sudcu je súčasťou pojmu „zákonný sudca“. Nebolo a nie je prípustné, aby konanie pokračovalo na ústnom pojednávaní, v ktorom vykonával úkony a rozhodoval vylúčený sudca.

K odvolaniu navrhovateľa proti rozsudku súdu prvého stupňa sa odporca písomne nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok v intenciách uvedených v § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. rozsudok okresného súdu potvrdil v súlade s § 219 ods. 1, 2 O.s.p.

V zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

V zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnoti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnoti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotení toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania odvolateľ - navrhovateľ, konštatuje, že okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočností potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s § 132 a nasl. O.s.p., dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnoti jeho dôvodov. Rozhodnutie okresného súdu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho

rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán v prejednávanej veci, výsledky konaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

K námietkam uvádzaným odvolateľom - navrhovateľom v podanom odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa, v ktorom navrhovateľ namieta, že vo veci rozhodoval nezákonný sudca, sa krajský súd s touto námietkou nestotožnil, nakoľko pri preskúmaní obsahu spisu jednoznačne zistil, že zákonná sudkyňa JUDr. Janka Danková, ktorej pôvodne napadla vec podľa rozvrhu práce, telefonicky, mailom a písomne oznámila navrhovateľovi, že k prejednávanej veci a k účastníkom konania nemá žiadny vzťah, ktorý by objektívne vzbudzoval pochybnosti o jej zaujatosti. Svojou rozhodovacou činnosťou sa nepodieľala na rozhodnutí súvisiacej s nárokom navrhovateľa (náhrada škody spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu). Skutočnosť, že navrhovateľ sa domáha náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom tamojšieho súdu, nie je bez ďalšieho objektívne spôsobilá vyvolať pochybnosti o jej nezaujatosti. Jej povinnosťou ako zákonnej sudkyne je v rámci výkonu svojej funkcie každú pridelenú vec podľa rozvrhu práce prejsť a rozhodnúť nestranné, spravodlivo podľa zákona a na základe skutkového stavu veci a musí zachovávať profesionálny prístup zahrňujúci profesionálny náhľad, čo pri zachovávaní sudcovskej etiky dáva záruku nestranného a zákonného rozhodnutia. Poukázala na to, že nie je dôvodný postup v zmysle § 15 ods. 1 O.s.p. ani podľa § 12 ods. 1 O.s.p. (čo zákonná sudkyňa uvádzala aj priamo v rozhodnutí vo veci samej).

Krajský súd preto dospel k záveru, že o veci rozhodoval zákonný sudca a námietka navrhovateľa v tomto smere neobstojí.

Navrhovateľ v podanom odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa namietal, že mu nebolo doručené vyjadrenie odporcu k ním podanej žalobe, čím nedošlo len k porušeniu základného práva navrhovateľa na kontradiktórny súdny proces, ale aj k priamemu porušeniu ust. § 114 ods. 2 O.s.p., k čomu krajský súd uvádza, že ust. § 114 ods. 2 O.s.p. ukladá súdu v rámci prípravy pojednávania povinnosť doručiť odporcovi (žalovanému) do vlastných rúk návrh na začatie konania (žalobu) spolu s rovnopisom a prílohami návrhu. Povinnosťou súdu nie je doručovať navrhovateľovi vyjadrenie odporcu k žalobe. Ak by sa aj dalo uvažovať o povinnosti doručiť takéto vyjadrenie druhého účastníka, malo by k tomu dôjsť iba vtedy, pokiaľ vyjadrenie má zásadný vplyv na rozhodnutie súdu. Iný pohľad na realizáciu práva účastníka oboznámiť sa s vyjadrením procesnej protistrany, by mohol v praxi znamenať neustály, opakujúci sa a nikdy nekončiaci proces vyjadrovania sa jedného účastníka konania k vyjadreniu druhého účastníka konania, pričom možnosť spoznať obsah príslušného vyjadrenia je zabezpečené aj právom účastníka konania na nahliadnutie do súdneho spisu. V prejednávanej veci prvostupňový súd nariadil vo veci pojednávanie. Na vytýčený termín pojednávania navrhovateľa a jeho právneho zástupcu riadne predvolal a to, že sa navrhovateľ na nariadený termín pojednávania nedostavil, pojednávanie žiadal odročiť z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu, správne okresný súd vyhodnotil podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p. V danom prípade totiž táto námietka navrhovateľa nebola akceptovateľná vzhľadom na skutočnosť, že sám na výzvu súdu uviedol, že námietku zaujatosti voči sudcom okresného súdu nepodal a otázka zákonného sudcu bola vyriešená priamo sudkyňou, ktorá sa vyjadrila, že nie je dôvod pochybovať o jej nezaujatosti.

Ďalšia námietka navrhovateľa uvádzaná v podanom odvolaní o tom, že súd sám určil rozsah dokazovania, navrhovateľ ako strana konania nebol pred vynesení rozsudku oboznámený so súdom vykonanými listinnými dôkazmi uloženými v exekučnom spise a nebol oboznámený s obsahom dôkazov a tvrdení, nemal možnosť k týmto dôkazom a tvrdeniam sa vyjadriť a nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Je potrebné uviesť, že navrhovateľ sám sa tohto svojho práva vzdal, keď sa na vytýčený termín pojednávania, na ktorý bol riadne predvolaný, nedostavil. Pokiaľ by žiadal pojednávanie odročiť z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu vzhľadom na rozhodovaciu činnosť a prax nadriadeného súdu Okresnému súdu Ružomberok o vylúčení, resp. nevyhlúčení sudcov okresného súdu v jednotlivých obdobných veciach, nemal dôvod spoliehať sa na to, že okresný súd jeho žiadosti o odročenie pojednávania vyhovie a v konaní nebude ďalej pokračovať. Okresný súd v rámci dokazovania oboznámil exekučný spis, oboznámenie, ktorého ako dôkaz bolo navrhnuté samotným navrhovateľom. Pokiaľ sa týkalo ďalších námietok navrhovateľa v podanom odvolaní o tom, že súd sa dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že navrhovateľom namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané a nevysporiadal sa so všetkými vytýkanými zločkami nesprávneho úradného postupu, jednalo sa o všeobecné námietky, ktoré navrhovateľ bližšie nezdôvodnil ani nepodložil.

Odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania. Preto odvolací súd preskúmal vec iba v rozsahu odvolacích dôvodov vymedzených navrhovateľom a dospel k záveru, že konajúci súd postupoval procesne správne a to nielen v otázke vymedzenia a ustálenia zákonného sudcu, ale i v otázke doručovania vyjadrenia odporcu k žalobe navrhovateľa, ako i v otázke vykonania dokazovania.

Krajský súd sa stotožnil s postupom okresného súdu pokiaľ návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol. Stotožnil sa s dôvodmi zamietnutia návrhu, pričom v danom prípade bolo jednoznačne preukázané, že v dobe po doručení žiadosti súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie exekučný súd vykonával ďalšie úkony, zabezpečoval si podklady pre ďalší procesný postup. Oprávňovalo ho k tomu priamo ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v súvislosti s ust. § 45 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní.

Nedodržanie zákonom stanovenej lehoty nemožno automaticky považovať za porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Vždy je potrebné skúmať dôvody, pre ktoré k nedodržaniu lehoty došlo a od toho odvíjať i zodpovednosť konajúceho subjektu. V exekučnej veci, na ktorú poukazuje navrhovateľ, skutočne exekučný súd nedodržiaval zákonnú lehotu, neurobil to však svojvoľne tým, že by vo veci vôbec nekonal, ale naopak, v súlade s ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku a § 45 zákona o rozhodcovskom konaní a zabezpečoval si podklady pre ďalší procesný postup. Konal v súlade so zákonom, keď žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia vyhovel až po obdržaní a preskúmaní potrebných podkladov.

S poukazom na vyššie uvedené závery odvolací súd neuznal opodstatnenosť argumentácii odvolateľa - navrhovateľa, na ktorých založil svoje odvolacie dôvody, a preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd vychádzal z ust. § 142 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. s tým, že odporca ako úspešný účastník v konaní si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e p r í p u s t n ý ďalší riadny opravný prostriedok.